

мжжъ. Веднага той я запитва: какво поглеждашъ? Не се минава много врѣме, мине нѣкоя жена покрай тѣхъ, и сега пѣкъ мжжътъ поглежда. Какво поглеждашъ? — Е, хубавичка е. Тѣй, тѣй, хубавичка е. Смѣшни сж хората! Турцитѣ казватъ: не е лошо нѣщо да гледашъ хубавото. Лошо нѣщо е когато се зароди въ тебе една ревностъ, нѣщо нечисто. Когато казвашъ, че обичашъ единъ, а искашъ да обсебишъ и другия, и го лъжешъ, играешъ си съ него, това честно ли е? Кждѣ е човѣшкото? Да любишъ, това разбирамъ, но въ името на любовта да играешъ, да лъжешъ, това не разбирамъ. Въ човѣшката любовъ лъжа се допуска всичкитѣ тия отношения се допускатъ, но въ Божествената Любовъ лъжата абсолютно не се допуска. Законъ има за това!

Вие често си мислите: какъ ли живѣятъ съществата на небето? — Много хубаво си живѣятъ, идеално си живѣятъ. Ако една двойка отъ небето, която живѣе въ всичката чистота, дойде на земята и допусне помежду си най-малката съблазнь, най-малката нечистота, тѣ не могатъ да се събератъ повече заедно, разводътъ помежду имъ е свършенъ. Тукъ на земята тѣ могатъ да грѣшатъ, могатъ да проявятъ нѣкаква слабостъ, но въ небето нѣма условия да се грѣши. Тукъ, на земята, докато мжжътъ се освободи отъ жена си, ще види и пати. Той я пхди, тя не си отива; тя го пхди, той не си отива. На небето такива нѣща нѣма. Туй е единъ великъ законъ въ Божията Любовъ. И тогава казвамъ: когато Божията Любовъ започне да дѣйствува, въ насъ се ражда това велико съзнание, велико разбиране на нѣщата и ние вече